

FCI – Standard nr 191 / 22. 06. 2001 / F

FLAAMI KARJAKOER

(BOUVIER DES FLANDRES / VLAAMSE KOEHOND)

PÄRITOLU: Belgia - Prantsusmaa.

KEHTIVA ORIGINALSTANDARDI AVALDAMISE

AEG:

25.10.2000.

KASUTUS: Algul on flaami (ka flandria) karjakoera - bouvier'd kasutatud veisekarjade ajajana, rakendikoerana ja võimasina ümberajajana. Seoses talupidamiste kaasajastumisega on selle koera esialgne kasutusotstarve muutunud ning tänapäeval on bouvier' eelkõige vara ja talu valvur, aga samas ka kaitse- ja politsekoer. Flaami karjakoera füüsilised võimed ja iseloom, hea lõhnataju, ettevõtlikkus ja taiplikkus võimaldavad tema kasutamist nii jälje- ja teatekoerana kui ka metsavahi abilisena.

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 1

Lamba- ja karjakoerad

(välja arvatud šveitsi alpi karjakoerad).

Alarühm 2.

Karjakoerad (välja arvatud šveitsi alpi karjakoerad).

Töökatsetega.

LÜHIKENE AJALOOLINE ÜLEVAADE :

Flaami karjakoer on oma nime kohaselt pärit nii Prantsuse kui Belgia Flandriast (pr *Flandre*, flaami *Vlaanderen*) ja neid piirkondi ei erista kahe maa vahel mingi looduslik piir. Flaami lihaveise- ja karjakasvatajad vajasid häid karjakoeri ning tegid oma aretusvaliku kodupaiga koerte hulgast just selleks vajalikke kasutusomadusi ja füüsilisi võimeid arvestades. Need omadused on pärandunud ka kaasaegsele bouvier'le

ÜLDMULJE:

Tihke konstitutsiooniga, ilma liialdusteta. Lühikese kere ja tugeva kehaehitusega, tugevate ja lihaseliste jäsemetega. Flaami karjakoerast peab jääma võimas, kuid mitte raskepärane mulje.

Hindamisel peab flaami karjakoer seisma vabalt ja loomulikus asendis ilma esitajapoolse füüsilise kontaktita.

OLULISED PROPORTSIOONID :

- Kerepikkus mõõdetult õlanukist kuni istmikunukini peab olema ligikaudu võrdne turjakõrgusega.
- Koljuosa pikkuse ja koonuosa pikkuse suhe on 3 : 2.

KÄITUMINE / ISELOOM :

Flaami karjakoera käitumine on rahulik ja kartmatu. Tema armastusväärnes ilmes avalduvad nii intelligentsus, energilisus kui ka julgus.

Bouvier peab oma iseloomult olema tingimusteta sobiv töötstarbel kasutamiseks. Ja kõiki kasutuskõlblikkust kahjustavaid omadusi käsitletakse veana.

PEA:

Pea jätab võimsa mulje, mida habe ja vuntsikarvad veelgi rõhutavad. Pea on proportsionaalne nii kere kui ka suuruse suhtes. Kätega kombates tundub pea hästi selgepiiriline.

PEAPIIRKOND :

Hästi arenenud ja tasane, laiusest veidi pikem. Lauba ja koonu ülajooned kulgevad paralleelselt. Laubavagu on vaevumärgatav.

Üleminek laubalt koonule : Vaid veidi eristuv, kohevate kulmukarvade tõttu tundub tegelikust märgatavam.

NÄOPIIRKOND :

Ninapeegel : Koonu ülajoone pikendusena, tipust veidi allapoole kaarduv, hästi arenenud, kumerate servadega ja värvilt peab olema must. Sõõrmed on hästi avatud.

Koon : Koon on lai, võimas ja tugev, koonuselg on sirge, koon aheneb veidi ninapeegli suunas, kuid ei muutu teravaks. Koon on lühem kui koljuosa suhtega 2 : 3. Vahetult silmade eest mõõdetud koonu ümbermõõt on ligikaudu võrdne pea kogupikkusega.

Mokad : Tihedalt liibuvad ja tugevasti pigmenteerunud.

Lõuad / Hambad : Lõualuud peavad olema võimsad ja omavahel võrdse pikkusega. Hambad on tugevad, terved, valged ja korrapärase asetusega. Kääritaoline või otsehambumus. Täiskomplektne hammastik.

Põsed : Tasased ja kuivad, sarnakaared on vaid veidi märgatavad.

Silmad : Avala ja energilise pilguga, ei sissevajunud ega punnis silmamunadega. Silmad peavad olema ovaalse kujuga ja horisontaalse asetusega. Nende värv peab olema võimalikult tume, sõltuvalt karvkatte värvusest. Heledad ja teravaimelised silmad on raske viga. Silmalaugude servad on mustad ja täies ulatuses pigmenteerunud. Silma sidekude ei tohi nähtavale tulla.

Kõrvad : Kolmnurgakujuliseks kupeeritud, täiesti püstised, kõrgele kinnitunud ja hästi liikuvad; kõrvade kupeerimisel tuleb arvestada pea suurusega.

Kupeerimata kõrvad :

Asend : Kõrgele kinnitunud, ülevalpool silmade tasandit, kõrvalehed laskuvad otse alla. Kõrva murdumisjoon ei või olla kõrgemal kui lauba ülajoon.

Kuju ja suurus : Poolpikad, võrdkülgse kolmnurga kujulised, tipust veidi ümardunud, tihedalt vastu põeskesid liibuvad, välja arvates mõningast kerkimist kõrva tüveosas; ilma voltideta, ilma keerdumiseta; proportsionaalsed pea suurusega ning lühikese karvaga kaetud.

KAEL :

Loomuliku asendiga ja piisavalt väärikas. Tugev, lihaseline, õlgade suunas ühtlaselt laienev ja veidi lühem pea pikkusest. Kukul on jõuline ja veidi kumerdunud. Ilma kaelalotita.

KERE:

Jõuline, laiaseljaline ja lühike.

Ülajoon : Selja ja nimme ülajoon on horisontaalne, sitke ja kindel.

Turi : Veidi märgatav.

Selg : Lühike, lai, lihaseline ja hästi tugev, samas siiski vetruv, kuid mitte nõrk.

Nimme (lanne) : Lühike, lai, lihaseline; ilma nõrkuseta vetruv.

Laudjas : Võimalikult horisontaalne märkamatu tuharakaarega liitumiseni. Lai, kuid mitte liiga lai isastel, emastel on suhteliselt rohkem arenenud. Järsk või laskuv laudjas on raske viga.

Rindkere : Lai ja sügav, ulatudes küünarnukkide tasandini, kuid mitte silindrikujuline. Eesmised roided on kergelt kaardunud, tagapool hästi kaardunud ja tahapoole kaldus, mis annab rinnakorvile piisava pikkuse. Lamedate roiete korral tuleb näitusehinnet alandada. Vahemaa rinnakuluu pidemest tagumiste roieteni on suur, ligikaudu 7/10 turjakõrgusest.

Alajoon : Alajoon tõuseb veidi kõhu suunas, mis ise on vaid veidi kõrgemal rindkere alaosast. Tühimikud on hästi lühikesed, eriti isastel.

SABA:

Saba on suhteliselt kõrge asetusega, sirge seljajoone pikendusena.

Võib esineda sünnipäraselt tõbisabalisi isendeid ja see ei ole karistatav viga.

Saba lühendatakse kuni ühe nädala vanusel kutsikal kahe või kolme sabalüli pikkuseks.

Lühendamata saba on lubatud maades, kus saba kupeerimine on keelatud.

JÄSEMED:

ESIJÄSEMED :

Üldmulje : Esijalad on tugevate luudega ja hästi lihaselised. Eestvaates täiesti paralleelsed ja sirgelt püstised.

Õlad : Suhteliselt pikad, lihaselised, mitte ülekoormatud, mõõdukalt kaldus. Labaluud ja õlavarreluud on ligikaudu võrdse pikkusega.

Õlavarred : Mõõdukalt kaldus.

Küünarnukid : Tihedalt kerele liibuvad ja paralleelsed, küünarnukkide sisse- või väljapoole pöördumine loomulikul seismisel või liikumisel on raske viga.

Küünarvarred : Nii küljelt kui ka eest vaadates on täiesti sirged, paralleelsed ja maapinna suhtes püstised. Need on hästi lihaselised ja hea luustikuga.

Randmed : Küünarvartega sama pikijoont jätkavad. Ainult seesamluud on randmete tagaosas eristuvad. Tugevad luud.

Kämlad : Tugevaluulised, üsna lühikesed, vaid veidi ettesuunas kaldu.

Esikäpad : Lühikesed, ümarad ja kompaktsed, ei sisse-ega väljapoole pöörduvad. Varbad peavad olema tihedalt koos, kumerad, tugevate mustade küüntega. Käpapidandid on paksud ja kõvad.

TAGAJÄSEMED :

Üldmulje : Tagajalad on jõulised, märkimisväärse lihastikuga, hästi sirged ja tagantvaates täiesti paralleelsed, liikumisel on esijalgadega samal joonel.

Reied : Pikad, hästi lihaselised, liikumisel kere pikiteljega paralleelsed. Reieluu asend ei või olla liiga püstine ega ka liiga kaldus. Tuharad on hästi pikalt alla ulatuvad, karvapükstega ja tugevad.

Põlved : Asuvad puusa kõrgeimast punktist alla tõmmatud mõttelisel püstjoonel.

Sääred : Mõõduka pikkusega; hästi lihaselised, mitte liiga püstised ega ka liiga kaldus.

Kannad : Üsna madala asetusega, laiad, hästi kindlad. Tagantvaates peavad olema sirged ja laitmatult paralleelse asetusega. Liikumisel ei tohi pöörduda sisse-ega väljapoole.

Pöiad : Tugevad ja kuivad, üsna silindrikujulised, vabalt seisval koeral maapinna suhtes püstised. Ilma lisavarvasteta.

Tagakäpad : Ümarad, tugevad, tihedalt kokku surutud ja kumerate varvastega, tugevate mustade küüntega. Käpapidandid on paksud ja kõvad.

LIIKUMINE :

Kogu olemuselt peab flaami karjakoer olema harmooniliselt proportsionaalne, kaasa arvatud vaba, jõuline ja suursugune liikumine. Tavaliseks allüüriks on samm ja traav, kuid üsna palju esineb ka küliskäiku. Bouvier' traav on pika ulatusega.

NAHK :

Nahk on liibuv, mitte oluliselt lõtv. Nii silmalaugude servad kui mokad on hästi tumedad.

KARVKATE :

KARVA STRUKTUUR:

Karvkate on eriti rikkalik, kattekarv koos tiheda alusvillaga moodustavad tõu päritolumaa heitlike ilmastikuolude vastu täiuslikku kaitset pakkuva kasuka. Karv peab olema käega katsumisel karm, kuiv ja läiketa, mitte liiga pikk ega ka liiga lühike (ligikaudu 6 cm), veidi turritav, mingil juhul mitte villav ega lokkis. Peas on karv veidi lühem kui kerel ning kõrvade välisküljel ka peaaegu sile, seestpoolt kaitseb kõrvu mõõduka pikkusega karv. Vurrukarvad ülalõual ning habe alalõual annavad tõule iseloomuliku, veidi tusase ilme. Kohevad kulmukarvad rõhutavad silmanurkade kuju, kuid ei peida silmi. Selja ülaosas on karv eriti kõva ning karm; lühenedes küll veidi jalgade suunas, kuid püsides jätkuvalt karmina. Ebasoovitav on kehale liibunud kattekarv, kuna see viitab alusvilla puudumisele. Villav, kattekarva all peituv alusvill on peene struktuuriga; koos moodustavad nad vettpidava mantli.

VÄRVUS:

Flaami karjakoera karvavärvus on peamiselt hall (*grise*), vöödiline (*bringée*) või musta looritusega (*charbonnée*). Ühevärviline must on küll lubatud, kuid ebasoovitav. Ebasoovitavad on ka heledad või valastunud värvid. Lubatud on üks valge täpp rinnal.

SUURUS / KEHAKAAL :

Turjakõrgus :

62 kuni 68 cm isastel,
59 kuni 65 cm emastel.

Lubatud kõikumine on pluss/miinus 1 cm.

Mõlemale sugupoolele peetakse ideaalsuuruseks piirarvude keskmist väärtust, see on 65 cm isastel ja 62 cm emastel.

Kehakaal : Ligikaudu

35 kuni 40 kg isastel,
27 kuni 35 kg emastel.

VEAD:

Igat kõrvalekallet eeltoodud punktidest tuleb käsitleda veana, mille aste sõltub otseselt kõrvalekalde ulatusest.

RASKED VEAD :

- pelglikkus;
- molossitüübilised, liiga raskepärased koerad;
- selgelt liiga pikk kere (emaste suhtes veidi tolerantsi) või liiga kerge kehaehitus;
- liiga massiivne pea, rõhutatud üleminek laubalt koonule, silmatorkav laubavagu, väljaulatuvad sarnakaared;
- ümar koljuosa, kitsas koljuosa, liiga esiletulev kuklakühm, märgatavalt erisuunalised lauba ja koonujooned;
- liiga pikk koonuosa, teravnev ninapeegel;
- paksud, lihavad või rippuvad mokad;
- hambumuse vead, ristihambumus;
- väikesed, vigased või ebakorrapäraselt asetunud hambad;
- heledad või punnis silmad, ebatüüpiline ilme;
- voltis või keerdunud kupeerimata kõrvad;
- silinderjas kael, kaelalott;
- märgatavalt nõgus või kumerdunud selg;
- märgatavad jalgade asendivead, laiad ja ulatuslikud seisud, ülenurgitunud kannad;
- siidine karv, turris või läikiv karv, aluskarva puudumine, liigselt kujundatud karvkate;

- puudulik ehiskarv peas;
- üheaegsed pigmendivead (ninapeegel, mokaservad ja silmalaud)

DISKVALIFITSEERIVAD VEAD :

- arad või ohtlikult aressiivsed koerad;
- selge tõutüübi puudumine;
- lihavärvi ninapeegel või mistahes muud värvi nina peale musta;
- kitsas koon;
- selge üle- või alahambumus;
- mistahes muu hamba puudumine peale ühe PM1;
- omavahel erinevat värvi silmad;
- entroopium, ektroopium, lihavärvi silmalaud;
- šokolaadipruun, valge, pipar ja sool- värvi või valastunud värviga karvkate, samuti kõik heledad värvused hästi heledast kuni punaseni, ka koos musta looritusega (charbonné);
- tõustandardiga määratletud suurusest erinev turjakõrgus.

Märkus : Isastel peab olema kaks nähtavalt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Maret Kärsti tõlge

prantsusekeelsest originaalst, august 2005

heaks kiidetud EKL juhatuses 15. septembril 2005 protokoll nr 9